

Sygn. akt II Ka 366/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Sztorc

Protokolant: st.sekr.sądowy Ewa Gronko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2013 r.

sprawy **M. K.**

obwinionej o wykroczenie z art. 77 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionej

od wyroku Sądu Rejonowego w Łąncucie

z dnia 26 kwietnia 2013 r., sygnatura akt II W 48/13

u c h y l a zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Łąncucie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 366/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Łąncucie wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2013 r. sygn. akt II W 48/13 uznał obwinioną M. K. za winną tego, że w dniu 7 grudnia 2012 r. w Ł. na ul. (...) nie zachowała zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu psa w wyniku, czego ugryzł on M. W. znajdującą się przy ogrodzeniu przedmiotowej posesji tj. popełnienia wykroczenia z art. 77 kw i za to na podstawie art. 77 kw wymierzył jej karę nagany.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpow i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił obwinioną w całości obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Apelację od wyroku w całości wniósł obrońca obwinionej.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę art. 438 ust. 3 kpk – poprzez uznanie, iż obwiniona dopuściła się czynu z art. 77 kw, podczas gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego wskazuje, iż faktyczny dozór i pieczę nad zwierzęciem w dniu zdarzenia sprawował jej mąż, a nadto, że pokrzywdzona sama przyczyniła się do jej pogryzienia.

Obrońca obwinionej wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionej od zarzucanego jej czynu z art. 77 kw,
- zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obwinionej M. K. kosztów zastępstwa adwokackiego za I i II instancję wg. norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionej jest zasadna, o ile skutkuje uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Obowiązkiem Sądu Rejonowego było dokładne zbadanie okoliczności faktycznych i przeprowadzenie wszystkich dowodów niezbędnych do dotarcia do prawdy obiektywnej w celu wydania wyroku. Tych obowiązków Sąd Rejonowy nie wykonał, przez co wydany wyrok jest przedwczesny.

Sąd Rejonowy przyjął w ustaleniach dowodowych, że wysokość ogrodzenia posesji obwinionej nie jest dostosowana do cech osobniczych psów oraz potencjalnego zagrożenia z ich strony. Konstatacja Sądu Rejonowego, niewątpliwie istotna w sprawie, nie ma pełnego umocowania dowodowego, gdyż wymaga wiadomości specjalnych. Tylko bowiem biegły z zakresu weterynarii, a także z zakresu zachowań zwierząt może poczynić ustalenia odnośnie tego, czy pies konkretnej rasy, wymiarów i wagi może wyskoczyć ponad ogrodzenie o określonej wysokości i dokonać pogryzienia przechodzącej osoby postronnej, która swoim zachowaniem nie przyciąga uwagi zwierzęcia. Okoliczność ta jest ważna dla potwierdzenia lub wykluczenia wersji obrony obwinionej, że pokrzywdzona musiała przechylić się przez ogrodzenie do wewnątrz i wtedy została ugryziona. Wiadomości specjalne biegłego muszą oczywiście podlegać ocenie Sądu, która jednak nie może być dowolna, a musi wynikać z tej wiedzy zestawionej z okolicznościami faktycznymi sprawy.

Powyższy brak postępowania dowodowego spowodował, że zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W ponownym rozpoznaniu sprawy rzeczą Sądu Rejonowego będzie przeprowadzenie w całości postępowania dowodowego i uzupełnienie wskazanego wyżej jego braku. Stworzy to podstawę do wydania prawidłowego wyroku w sprawie.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpow orzekł jak w wyroku.